

BARÁTOK LAPJA

IV.évfolyam 2. szám 2021. február

Gyertyaszentelő Boldogasszony

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén, vagyis február 2-án emlékezünk arra, hogy Szűz Mária, negyven nappal Jézus születése után, bemutatta gyermekét a jeruzsálemi templomban. Mária és József ezzel a cselekedetével egy mélyen, az Ószövetségben gyökerező előírásnak tett eleget. Számunkra ismert történet az egyiptomi szabadulás. Isten tíz csapással sújtotta az egyiptomiakat, amiért a fáraó nem engedte el a zsidó népet. A tízedik csapásról a Kivonulás könyvében 12,12-29 olvashatunk. Ezen az utolsó éjszakán az angyal mind embernek, mind az állatok elsőszülöttjét megölte, ha nem volt ott az ajtófélfán a pászkabárány vére. Ez volt ugyanis a jel, amellyel megmenthették elsőszülötteiket. Ettől kezdve minden első fiút és állatot Istennek szenteltek. A szokásnak megfelelően a szülők, Mária és József áldozatként két gerlicét vagy galambfiókát ajánlottak fel, és az Úrnak szentelték az elsőszülött fiút. A mózesi törvény szerint előírt áldozat följánlásakor jelen volt Anna és Simeon is, aki ekkor a nemzeteket megvilágosító világosságnak nevezte Jézust. A mai ünnep gyökerei az ókorig nyúlnak vissza. Első forrásaink szerint Jeruzsálemben, már 385-ben is megemlékeztek az eseményről és ennek tiszteletére ünnepi körmenetet tartottak. Róma a 7. században fogadta el az ünnepet a Simeon és a Kisded Jézus találkozására utaló 'Hüpapante'(találkozás) néven. A 10. századtól egyre inkább Mária tisztulását emelik ki és erről nevezik el az ünnepet (Purificatio). Az 1960-as évek óta visszatértek az eredeti tartalomhoz, és azóta is az Úr ünnepeként, bemutatásaként tartjuk számon a napot. Ezen az ünnepnapon szokássá vált, hogy templomainkban gyertyaszentelést tartanak. A világ világosságával való találkozás szimbólumaként alakult ki a gyertyaszentelés szokása. A gyertya, mint Jézus Krisztus jelképe egyike a legrégebbi szentelményeknek. Már az ókeresztény korban Krisztus jelképévé vált: magát fölemészti, hogy másoknak szolgálhasson. A gyertya fénye emlékeztet minket arra, hogy Jézus, Isten fényességét hozta közénk. A gyertya fénye az örök boldogság felé vezet, mi pedig azt kaptuk feladatul, hogy vigyük világosságát mindenhová, ahol csak megfordulunk a világban. Szent II. János Pál pápa 1997-ben nyilvánította február 2-át, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepét a megszentelt élet világnapjává. Azóta ezen a napon az egyház azt a mintegy egymillió férfit és nőt is ünnepeli, akik a világon megszentelt életet élnek. Templomunkban február 6-án és 7-én az esti szentmisén tartunk gyertyaszentelést.

Ferenc Pápa IMASZÁNDÉKA 2021 február

„Egyetemes: A nők elleni erőszak megszüntetéséért”

Kegyelmes Atyám, te, aki szereted fiaidat és leányaidat, Győződj meg arról, hogy Lelked ajándékai meghozzák bennem a gyümölcsét, hogy megtanuljak szeretni, ahogy te szeretsz.

Add meg nekem azt a kegyelmet, hogy minden nőre a szív tekintetével nézzek, olyan tekintettel, amely képes teljes értéket adni és hálával eltölteni.

Imádkozom minden nőért, akik erőszak áldozatává válnak, meghallgassák és megfontolják szenvedéseiket, és életük minden napján nagy méltósággal dolgozhassanak, tudván, hogy - mint a Szentatya mondja - „a hódítás a nők javára az egész emberiség javát szolgáló eredmény.”

Mi Atyánk...

Felajánló imádság

Jóságos Atyám, tudom, hogy velem vagy. Itt vagyok ezen az új napon. Helyezd el a szívemet újra a fiad Jézus szíve mellé, amit nekem adsz, és amit az Eucharishtiában kapok meg. A Szentlélek tegyen barátoddá és az apostoloddá, hogy elvégezhessem a küldetésem.

A kezedbe teszem örömeimet és reményeimet, munkámat és szenvedéseimet, mindent, ami én vagyok, közösségben testvéreimmel e világméretű imahálózaton.

Máriával az Egyház missziójáért, a pápa világméretű imahálózatának szándékára felajánlom neked ezt a hónapot. Ámen

Balázsolás

A balázsolás vagy balázssáldás, Szent Balázs napján február 3-án két, régebben X, ma Y alakban összekötött gyertyával adott áldás. Ekkor a következő áldás hangzik el: „Szent Balázs püspök és vértanú közbenjárása által mentsen és őrizzen meg téged az Úr a torokbaj- és minden egyéb

betegségtől és bajtól az Atyának, Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Ámen”

Szenvedéstörténete szerint Szent Balázs örmény születésű volt, és olyan példamutató keresztény életet élt, hogy Szebaszte hívő népe püspökké választotta. Balázs erre a Szentlélek indítását követve visszavonult egy hegyi barlangba, innen vezette imádkozva, tanácsokat osztva és gyógyítva a rábízott közösséget. Agricola helytartó 316 táján még folytatta Szebasztében azt a keresztényüldözést, amelyet korábban még Licinius császár rendelt el. A püspök ellenállás nélkül engedte, hogy elfogják, és Agricola bírói széke elé hurcolják. Nem tudták hittagadásra kényszeríteni, a szokásos megkorbácsolás után siralomházba került. Mint előbb barlangjában, a börtönben is sok segítséget kérő ember kereste föl. Rabságában is csodákat tett. Vízbe fojtás általi halálra ítélték, de végül lefejezték.

Balázst Keleten a görögök már a 6. században a torokbaj ellen védő szentként tisztelték, s gyertyát ajánlottak föl gyógyulásukért. Tisztelete a 12. századtól lett általános, mégpedig egy gégedaganat elleni imádsággal kapcsolatban. Később vérzések, hólyagbetegségek, továbbá kelések, kólika, pestis és fogfájás esetén fordultak hozzá. A késő középkorban a tizennégy segítő szent közé sorolták. Az orvosok, posztókereskedők, gyertyaöntők, fúvós zenészek, énekesek védőszentje, kedvező időjárásért is segítségül hívták. A balázssáldás mindmáig élő liturgikus szokása a 16. században keletkezett, és a 17. században nyomtatták ki a Rituale Romanum (Római Szertartáskönyv) függelékében.

A legenda szerint egy napon rémült anya sietett Szent Balázshoz, mert fia egy torkán akadt halszállkától fuldokolt. A szent megáldotta a fiút (egy másik változat szerint eltávolította a szállkát) és így megmentette a haláltól.

Egy másik legenda szerint a helytartó először vízbe fojtás általi halálra ítélte a püspököt. Abba a tóba kellett volna vetni őt, amelybe korábban keresztény asszonyokat fojtottak, mert

beleszórták a helytartó házi isteneinek szobrai a tóba. A bölcs csodatévő akkor a következőt tette: a partra érve rövid áldást adott a számára halált jelentő tóra, aztán a vízen járva a tó közepéig sétált. Ott megfordult, és barátságosan fölszólította bírjait, hogy saját isteneikbe vetett hitük bizonyosságul kövessék őt a vízen járva. Hatvanöt férfi elfogadta a kihívást, és mind a vízbe fulladt.

[Q: Magyar katolikus lexikon, Magyar Kurír]

Hamvazószerda

Február 17-én veszi kezdetét a negyvennapos böjt, melynek során a keresztények húsvétra, Jézus Krisztus föltámadásának ünnepére készülnek. Hamvazószerdán illetve a rá következő vasárnapon a hívek homlokát

az előző év virágvasárnapján szentelt barka hamujával hintik meg.

A negyvennapos böjt a 4. századra vált általánossá a keresztény világban. Mivel a vasárnapot – hiszen e napon az Úr feltámadását ünnepeljük, tehát örvendezünk – az Egyház nem tekinti böjti napnak, így a 7. század óta szerdai nappal kezdődik a nagyböjt: hamvazószerdától húsvétvasárnapig a böjti napok száma éppen negyvenet tesz ki. Az egyház mára enyhített a böjti szabályokon, de hamvazószerdára és nagypéntekre szigorú böjtöt ír elő: a 18 és 60 év közötti híveknek csak háromszor lehet étkezniük és egyszer jóllakniuk. E két napon és nagyböjt többi péntekén 14 évesnél idősebb tagjait arra kéri az egyház, hogy a böjti fegyelem részeként ne fogyasszanak húst. A kérés mögött persze az a mélyebb meggyőződés áll, hogy a böjt révén az áldozatvállalás lelkülete segíti a hívő embert abban, hogy az igazi Áldozattal, Jézus Krisztussal tudjon jobban lelkileg egyesülni. Tehát tévesek azok az elképzelések, melyek szerint a lemondásnak önmagában nézve kevés értelme van, célját csak akkor éri el, ha pozitív tartalmat hordoz: a cél nem a kevesebb súly vagy az egészségesebb test, hanem amolyan

negyvennapos lelki méregtelenítés, melynek végén Istenhez kerülünk közelebb. Kérdésként áll a külső böjt gyakorlata a modern ember előtt, azaz: mi az az érték, szokás az életemben, amihez általában ragaszkodom, és az Isten előtti meghajlás jeleként szívesen lemondanék róla? Ez nagyböjtben nemcsak a hústól, hanem a dohányzástól, az édességtől, a szórakozástól, a wellnestől stb. való tartózkodás is lehet, hozzáfűzve azt, hogy nagyobb figyelmet fordítunk embertársaink szükségleteire is.

[Q: Magyar Kurír]

Iskolai hírek

Plébániánk iskoláiban sikeresen megírták felvételi vizsgáikat a nyolcadik osztályos tanulók. A magyar és matematika feladatsorok nehéznek bizonyultak, de diákjaink sikerrel vették az akadályokat. Több középiskola is feltételül állította azonban a szóbeli vizsgákat. Ez azt jelenti, hogy február hónapban sokukra vár még szóbeli megmérettetés. Kívánjuk, hogy szorgos munkájukat siker koronázza és mindenki megtalálja azt az utat, amit az Atya neki szánt.

Általános iskoláink is megkezdték toborozni a leendő első osztályos diákjaikat. Sok óvodás nagycsoportos életében jelent majd nagy változást a szeptemberi iskolakezdés. Plébániánk iskolái oly közkedveltek, - nyilatkozta az általam megkérdezett II. számú gyakorló iskola igazgatója Dr Litter Adrienn, - hogy nem csak a beiskolázási körzetből, hanem a város távolabbi pontjairól is szívesen íratják be ide gyermekeiket a szülők.

Rang Henriett

Böjte Csaba nagyböjti gondolatait:

„Minden ima Isten elé száll. Ő minden fohászt meghallgat. Hiszem, hogy aki a fülünket teremtetten, meghallja fohászsunkat és válaszait, a világunkat továbbvivő megoldásokat, a csodálatos műalkotásokat, terveket, eszméket gyermekbőrbe csomagolva, élő kisbabákként ajándékba adja nekünk.

Mindnyájunkban Isten csodás kincsei, a meghallgatott imákra adott válaszai rejlenek. Mint a vasérc vagy az arany a tárnák mélyén, az igazgyöngy a kagylóban a tenger fenekén, ott lapul benned, bennem a képlet, mely orvossággá válva, életet menthet, a tervrajz, melyből kígyózó út lesz, hogy testvéredhez vezesse lépteid. Benned van a béke terv, melyet, ha alázattal megfogalmazol, hangosan kimondasz, elhallgatnak a fegyverek, és mosoly költözik a gyermekek arcára.

A titok, a csoda benned van! A nagybőjt szent idejében még inkább, mint máskor. Felszínes csapongások, üres lötyögések helyett, magadba kell mélyedned, hogy felfedezd a lelkedben rejlő értékeket. Merülj el a csendben! Csodálatos érzés ott bent meghallani a verset, meglátni a festményt, a képletet, a megoldást, és szépen vázlatokat készítve, lassan világra szülni azt. A gondolat, mely nemcsak neked fontos, ott bent, bensődben kezd körvonalazódni. Még csak dereng, de te érzed, hogy belőled kikívánczik. S mint a bányász a föld mélyében, a sötétben egyedül dolgozol, megfogod, megfogalmazod, a felszínre hozod, hogy megajándékozd vele a világot. Csodálatos érzés az igazi érték, a szellemi kincs szülőjének lenni, amely tulajdonképpen nem egyéb, mint a meghallgatott imákra adott isteni válasz.

Persze a gonosz szeretné elhitetni, hogy te értéktelen vagy, meddő föld, üres pusztaság. Azt hazudja, hogy benned nincsenek igazgyöngyök, kár is elmerülnöd önmagadban, úgysem találsz ott semmit. Azt mondja: szórakozz, légy vidám, élj a mának, magadnak, neked sem ad senki semmit ingyen! Ne hidd el neki, hazudik: Te Isten gyermeke vagy, felbontatlan levél, melyre a Teremtő az ő gyermekei iránti végtelen szeretetét írta, fogalmazta meg csodálatosan. Általad akarja tovább teremteni a világot az Isten, választ küldeni a sokakat gyötrő kérdésekre. Ne veszítsd el magad, mert válasz vagy valakiknek, sokaknak! Kicsinységed ne aggasszon, piciny ceruzaheggyel írtak remekműveket!

Ismerd meg magadat, ne félj! Tiszta vágyaid vezetnek legszebb álmok felé, mely újból és újból visszatér, mint a téged teremtő Isten szava. Igaz, hogy sötét a tárna, az értékeket nehéz felszínre hozni, mégis ebbe az irányba indulj el! A bányászat után tüzes kohóban tisztítják az ércet. Ne félj, megéri! Bízzál alkotódban, a nagybőjti szent idő számodra is új világot nyithat!

Alkoss! Magadból adj csodát! Hegyeket mozgató őserő van benned. Merd megtenni azt, amiért világra született! Add át ajándékaidat, s így a világot tovább teremtő Istennek társa leszel!”

/forrás: internet/

NAGYBŐJTI GONDOLATOK

Egyházunk liturgiájának szépségére, gazdagságára, modern megfogalmazással mentálhigiénés programjára újra – és újra rácsodálkozom. Az egyházi év ünnepeként jelként figyelmezteti a szekularizált világban élő embert az érzelmek kifejezésének, az ünnepek jelenlétének fontosságára.

Adventben a bevásárló központok ünnepi fényben ragyognak, az emberek megpakolt bevásárló kocsikkal tolongnak. Az Egyházban pedig bőjt van, a hajnali roraték, az adventi gyertyák hirdetik a Paruzia – Jézus második eljövételének várását.

Mintegy figyelmeztetve bennünket életünk prioritásaira, átgondoltatja velünk értékrendünket, hogy valóban úgy élünk-e, hogy életünk egy pontján Jézus elé állva elmondhatjuk „Uram, éhes voltál és én enned adtam”(vö. Mt. 25, 35)

Karácsony szent éjjelén templomainkban felcsendül a „Dicsőség mennyben az Istennek és békesség a jóakarátú embereknek”, ünnepeljük a legnagyobb ajándékot, az Isteni – Gyermekek emberré válását.

Ezt követően a liturgikus évben néhány évközi hétben a mindennapi kereszténységre hív Egyházunk, arra, hogy ne csupán ünnepi

keresztények legyünk, akik csak az éjféli misére mennek el, hanem krisztusi lelkülettel végezzük hétköznapi munkánkat, így legyünk jelen családi – baráti – munkatársi kapcsolatainkban.

S máris itt van a **nagyböjt**, hamut hintünk fejünkre. Számomra **hamvazó szerda mindig nagyon fontos jel, átgondoltatja velem életemet, kapcsolatomat Istennel és embertársaimmal.** Fontos megállóhely az évben, hogy megvizsgáljam merre tart életem mi az, ami jó irányba halad és hol kell változnom. Negyven napig elmélkedünk Jézus szenvedéstörténetéről, minden évben újabb és újabb mélységeket értve meg. Péntekenként keresztutat járunk, imádságaink, elmélkedéseink előterébe kerül a szenvedés értelme, értéke.

A **szent három napban** még jobban elmélyülünk ebben a misztériumban. Nagyszombat vigíliája átéleti velünk az üdvtörténetet, ahogy az Ószövetség olvasmányai megmutatják Isten gondviselő szeretetét, vezetését és az Újszövetség a Megváltás művét. Ismét felcsendül az alleluja, a dicsőség és szívünk örömben öltözik.

Húsvétot ünnepelek. A húsvéti öröm járja át a liturgiát, személyes életünket, még a természet is ünnepel, hiszen ismét eljött a tavasz, az új élet valósága.

Pünkösdkor a Szentlélek eljövételének ujjongunk. Ő tette képessé a tanítványokat és Ő tesz bennünket is alkalmassá arra, hogy vigyük az Örömhírt a világba, saját környezetünkbe. Mintegy jönnek a „munkás hétköznapiak”, az évközi idő, amikor is Krisztus tanítványaiként éljük hivatásunkat.

Krisztus Király vasárnapjával bezárul a kör és az adventi böjt ismét befelé fordulásra hív meg bennünket.

Böjt! – mit is jelent ez számomra? – tegyük fel a kérdést. Ha pusztán pénteki húsmentes napot, akkor ez csak diéta.

A böjt, a testet – lelket – szellemet kívánja szabaddá tenni. Ennek egyik eszköze az étkezésben való fegyelem, lemondás, de önmagában ez még kevés.

Olvastam egy kis verset és annak átélmélkedését, amely rávilágít a böjt egyfajta megközelítésére. Úgy gondolom az alábbi gondolatok alkalmasak - mintegy lelki tükörként - a húsvéti szentgyónásra való felkészülésbe is. Íme a vers:

*„Mondjunk le most, nagyböjtben,
- a bosszú édességéről,
- a harag keserű fűvéről,
- a fegyelmezetlen beszéd csípős fűszeréről,
- az önelégültség édes pudingjáról,
- az önös énre építő hiúság proteinjéről,
- az előítéletek erős italáról,
- a barátságtalanság kenyeréről és
- az önsajnálát bódító boráról.”*

A bosszú édessége

„Lemondani a bosszú édességéről” azt jelenti, ne okoljak tovább mást vagy másokat azért, ami életemben nem sikerült. Ne pazaroljam energiámat arra, hogy neki vagy nekik rosszat kívánjak, illetve ellenük valami rosszat tervezek. Ugyanis amíg velük foglalkozom, addig nem tudok magammal foglalkozni, és ami még végzetesebb: lelkem csupa negatív gondolattal telik meg. Nem enged helyet bennem a pozitív, a fölfelé ívelő gondolatoknak és érzelmeknek!

A harag keserű füve

A neheztelés és a harag epéssé tesz, elveszi az életkedvet. Életemben semmi nem ízlik többé, ha lelkem mélyén neheztelés, harag, gyűlölet honol mindaz ellen, ami rosszat átéltem, amit nem sikerült megvalósítanom, vagy mindazok ellen (Isten, partner, embertárs), akik – véleményem szerint - ellenem vétettek. Ha sikerül lemondanom a neheztelés és a harag keserű füveiről, akkor bennem pozitív energiák szabadulnak fel, és életemet, sorsomat ismét újra kezdek.

A fegyelmezetlen beszéd csípős fűszere

Emberi gyengeség, hogy örvendünk annak, ha más valamit elhibáz vagy elront. Miközben vele foglalkozunk, eltereljük figyelmünket a magunk vétkeiről, hibáiról és problémáiról. De ha abbahagyjuk azt, hogy mások sötét oldalát még sötétebbre fessük, és legalább egyszer, de igazán a magunk árnyoldalaira fordítjuk tekintetünket, akkor jobban megismerjük önmagunkat. Akkor fölfedezzük, hogy sorsunknak, személyiségünknek, szerencsénknek magunk vagyunk a kovácsai. Akkor, és csakis akkor megváltoztathatjuk magunkat, ahol kell és lehet, illetve elfogadjuk magunkban azt, amin nem lehet és nem is tudunk változtatni. Ha figyelmünket a magunk árnyoldalaira fordítjuk, akkor mások árnyoldalait is türelmesebben és megértőbben fogjuk elviselni.

Az önelégültség édes pudingja

Az önelégültség édes pudingja is nagyon veszélyes, ezért nagybőjtben igyekezzünk erről is leszokni. Mit jelent ez? Azt például, hogy végre felhagyunk az ilyen és ehhez hasonló kifejezésekkel: „Ez vagyok én. Nem tehetek róla, de ilyen vagyok!”

Az emberben az a szomorú, hogy mindig elesik, de az a legszebb, hogy mindig fel is állhat – mondja egy közmondás. Nincs olyan ember, akinek ne kellene változtatni modorán, szokásain vagy viselkedésén és tettein. Ugyanakkor nincs olyan ember, aki ne tudna magán változtatni. Csak akarni kell! Ne kanalazzuk hát tovább az önelégültség édes pudingját, hanem kezdjük el végre komolyan megismerni önmagunkat. Fedezzük fel és lássuk meg lehetőségeinket illetve rejtett talentumainkat, és csináljunk belőlük valami nagyszerűt és szépet!

Az önös énre építő hiúság proteinjei

Az önző emberekből hiányzik a jóság, az együttérzés, a másokra való tekintettel levés, a másokért való síkraszállás, a lelkesedés, a segítőkészség, a közösségi érzés, az együvé

tartozás tudata. Az önző embernek csak egyéni, saját kívánságai, érdeklődése és céljai lebegnek a szeme előtt. Ezért számára mások, a másik csak annyiban értékes, amennyiben előnyére fel tudja őket használni. Állandóan többes számban beszél: „mi”, „a misszió”, „az egyházközség”, de közben csak magára gondol. Irigység és rosszakarat állandó társai. Nem tudja látni, hogy másoknak van valami, ami neki nincs, vagy más kedveltebb, népszerűbb, mint ő. Az önző emberek gyakorlatilag boldogtalanok, mert mindig találnak valami kivetnivalót másokban, illetve a közösségben. Vessük el tehát az önzést! Ne azért tegyünk valamit, hogy mások megdicsérjenek, vagy hogy fel- illetve kitűnjünk a többiek közül. Sokkal inkább azért, hogy a közösség emberibb és melegebb legyen.

Az előítéletek erős itala

Az előítélet meghatározása úgy szól: „Tényeken, vagy hibás illetve merev általánosításon alapuló előre kialakított vélemény.” Akik közülünk most arra gondolnak, hogy ez a jellemhiba rájuk nem vonatkozik, válaszoljanak a következő kérdésre:

„Van-e valaki, vannak-e valakik, akit, akiket szidalmazok, szóbelileg bántok, akiket elkerülök, akiket kizárok az életemből?” Ha erre a kérdésre őszintén igennel kell válaszolniuk, akkor ők is „nagyot húztak az előítéletek erős italából.”

Legyen hát ez a nagybőjt számukra, és mindannyiunk számára a feledés időszaka: feledjük el az előítéleteket, közeledjünk egymáshoz nyíltan és szeretettel, és adjunk egymásnak – újfent és újfent – lehetőséget az újrakezdéshez.

A barátságtalanság kenyere

A barátságtalan ember elutasító, udvariatlan és faragatlan. Nem is veszi észre, hogy körülötte mindenki fél morcosságától, és minden jókedv és kacaj megfagy. Milyen kár, hogy egyesek mindennap esznek e kenyeréből... Legyen ez a nagybőjt annak az időszaka, amikor ettől a kenyértől tartózkodunk. Legyen ez a nagybőjt a

szívélinesség, az udvariasság, az egymás érzéseire és érzelmeire való intenzívebb odafigyelés időszaka!

Az önsajnálát bódító bora

Az önsajnálát eltakarja bennünk Isten arcát. Aki arról megfeledkezik, hogy a szenvedésnek csak Isten terveiben van értelme, az csak zúgolódni tud ellene. Az önsajnálát édes méreg, mely lelkünk legnemesebb energiáit szívja ki és hitünket gyöngíti. Ha borát többször élvezem a kelleténél, akkor – mint az alkoholista - kiadom a kezemből életem irányítását, és engedem, hogy sodorjon az ár. Energiámat arra pazarlom, hogy siránkozom, panaszkodom, és letörök. Ezzel magamat a szomorúság, a sikertelenség és a depresszió zárkájába zárom. Ha így gondolkodom: „Semmit sem tehetek!”, és szüntelenül sorsommal hadakozom, akkor elszalasztom lehetőségeimet. Ha mindig csak azon panaszkodom, hogy a másiknak jobb lehetőségeket adott az élet, nem veszem észre a magaméit, amelyekkel boldogságom útját egyengethetném.

Minden nagybőjtben annak a lehetősége rejlik, hogy újrakezdhetem az életemet. Minden nagybőjtben újra és újra megkérdezhetem magamtól: Mi az én különleges, személyes erősségem? Mi az én hibám, problémám? Hova, mire helyezem életemben a hangsúlyt?

Ha így teszek, akkor minden nagybőjt életem értelmének keresése útján egy-egy tréningközpontjává, vagy modern szóval: „wellness-központjává” válhat, ahol lelkemet és szellememet edzhetem.

Próbáljuk nagybőjti programunkká, „edző – tervünké” tenni a fenti verset, hogy krisztusi emberekként megújulva ünnepelhessen velünk lelkünk és szellemünk Húsvét szent ünnepén.

/forrás:internet/

FEBRUÁRI PROGRAMJAINK

2021.február 11. Csütörtök	17 óra	Szentmise a Betegek Világnapján
2021.február 14. Vasárnap	16 óra	Szentségimádási óra a templomban
2021. február 17. Szerda	17 óra	Hamvazószerdai szentmise.
2021.február 19. Péntek	17 óra	Keresztút a 17 órai szentmise után.
2021.február 20. Szombat	17 óra	Német nyelvű szentmise.
2021.február 21. Vasárnap		Nagybőjt 1. Vasárnapja
2021.február 26. Péntek	17 órai szentmise után	Keresztút
2021.február 28. Vasárnap	16 óra	Horvát nyelvű szentmise

IGENAPTÁR
2021. február

1. hétfő: 4. évközi hét hétfő
Zsid 11,32-40 Zsolt 30 Mk 5,1-20

2. keddi: Urunk bemutatása (Gyertyaszentelő Boldogasszony) – Ü Mal 3,1-4 Zsolt 23 Zsid 2,14-18
Lk 2,22-40 rövidebb: Lk 2,22-32

3. szerda: 4. évközi hét szerda
Zsid 12,4-7.11-15 Zsolt 102 Mk 6,1-6
Választható emléknap: Szent Balázs püspök és vértanú
Választható emléknap: Szent Ansgár (Oszkár) püspök

4. csütörtök: 4. évközi hét csütörtök
Zsid 12,18-19.21-24 Zsolt 47 Mk 6,7-13

5. péntek: 4. évközi hét péntek
Zsid 13,1-8 Zsolt 26 Mk 6,14-29
Emléknep: Szent Ágota szűz és vértanú

6. szombat: 4. évközi hét szombat
Zsid 13,15-17.20-21 Zsolt 22 Mk 6,30-34
Emléknep: Miki Szent Pál és társai vértanúk

7. vasárnap: Évközi 5. vasárnap
Jób 7,1-4.6-7 Zsolt 146 1Kor 9,16-19.22-23 Mk 1,29-39

8. hétfő: 5. évközi hét hétfő
Ter 1,1-19 Zsolt 103 Mk 6,53-56
Választható emléknap: Emiliáni Szent Jeromos
Választható emléknap: Bakhita Szent Jozefina Szűz

9. keddi: 5. évközi hét keddi
Ter 1,20-2,4a Zsolt 8 Mk 7,1-13

10. szerda: 5. évközi hét szerda
Ter 2,4b-9.15-17 Zsolt 103 Mk 7,14-23
Emléknep: Szent Skolasztika szűz

11. csütörtök: 5. évközi hét csütörtök
Ter 2,18-25 Zsolt 127 Mk 7,24-30
Választható emléknap: A Lourdes-i Boldogságos Szűz Mária

12. péntek: 5. évközi hét péntek
Ter 3,1-8 Zsolt 31 Mk 7,31-37

13. szombat: 5. évközi hét szombat
Ter 3,9-24 Zsolt 89 Mk 8,1-10

14. vasárnap: Évközi 6. vasárnap
Lev 13,1-2.44-46 Zsolt 31 1Kor 10,31-11,1 Mk 1,40-45

15. hétfő: 6. évközi hét hétfő
Ter 4,1-15.25 Zsolt 49 Mk 8,11-13

16. keddi: 6. évközi hét keddi
Ter 6,5-8;7,1-5.10 28 Mk 8,14-21

17. szerda: Hamvazószerda
Joel 2,12-18 Zsolt 50 2Kor 5,20-6,2 Mt 6,1-6.16-18

18. csütörtök: Csütörtök hamvazószerda után
MTörv 30,15-20 Zsolt 1 Lk 9,22-25

19. péntek: Péntek hamvazószerda után
Iz 58,1-9a Zsolt 50 Mt 9,14-15

20. szombat: Szombat hamvazószerda után
Iz 58,9b-14 Zsolt 85 Lk 5,27-32

21. vasárnap: Nagyböjt 1. vasárnap
Ter 9,8-15 Zsolt 24 1Pét 3,18-22 Mk 1,12-15

22. hétfő: Szent Péter apostol székfoglalása – Ü
1Pét 5,1-4 Zsolt 22 Mt 16,13-19

23. keddi: 1. nagyböjti hét keddi
Iz 55,10-11 Zsolt 33 Mt 6,7-15
Emléknep: Szent Polikárp püspök és vértanú

24. szerda: Szent Mátyás apostol – Ü
ApCsel 1,15-17.20-26 Zsolt 112 Jn 15,9-17

25. csütörtök: 1. nagyböjti hét csütörtök
Esz 4,17n.p-r.aa-bb.gg-hh Zsolt 137 Mt 7,7-12

26. péntek: 1. nagyböjti hét péntek
Ez 18,21-28 Zsolt 129 Mt 5,20-26

27. szombat: 1. nagyböjti hét szombat
MTörv 26,16-19 Zsolt 118 Mt 5,43-48

28. vasárnap: Nagyböjt 2. vasárnap
Ter 22,1-2.9a.10-13.15-18 Zsolt 115 Róm 8,31b-34
Mk 9,2-10

A Pécsi Ferences Plébánia kiadványa. Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Felelős szerkesztő: Dohány Zoltán plébános

Tel.: 72/313-565

Honlap: pecsi-ferences.github.io